

ט לחודש

ממ א לְמַנְצַח לְבַנֵי קִרַח מְזֻמֹּר: ב שִׁמְעוּ זֹאת כָּל הָעַמִּים הָאֵינִי כָּל יִשְׁבֵי
 חֶלְדַּי: ג גַּם בְּנֵי אָדָם גַּם בְּנֵי אִישׁ יַחַד עֲשִׂיר וְאַבְיִן: ד פִּי יִדְבֵר חֲכָמוֹת
 וְהַגִּית לְבִי תְבוּנוֹת: ה אַטָּה לְמִשְׁלֵ אֲוֵנִי אֶפְתַּח בְּכַנּוֹר חִידָתִי: ו לָמָּה אֵירָא
 שִׁמּוֹשׁ תְּהִלִּים

לקדחת

לבני קרח מזמור וגו' (מט, א): [שימוש תהלים לפרק מט]. לקדחת כתוב אותו עם שם שלו ותלהו עליו. ושם שלו הוא שד"י. ש' מן "שמעו, ד' מן "אדם, י' מן ק' "עקבי בחלוף אי"ק. וטוב לכתוב ג"כ עמו (מזמור לאסף) הבא אחריו עד "הוא סלה.

זוהר תהלים

שלשה מפחדים ואינם יודעים כוונה מפחדים
 למה אירא בימי רע עון עקבי יסובני. (מט, א)
 1: [זוהר ח"א (דף קצח). זוהר תורה] פתח רבי אלעזר ואמר, בוא וראה שלשה הם שמפחדים ואין יודעים ממה מפחדים וזה נתבאר אבל יש מי שמפחד ויודע ממה הוא מפחד, וזה הוא מפני אותן חטאים שלא ידע שהם חטאים ולא נזהר בהם, ולכך הוא מפחד מימי רע, איזה הם ימי רע, אלו הם הימים שהם נועדים ומחוברים ברע ההוא, והוא יצה"ר שנקרא רע, ויש לו ימים יודעים שניתנה לו רשות בעולם להסטיין לכל אותן שמטמאים דרכיהם, כי מי שבא להטמא מטמאים לו, ואלו הם שנקראים ימי רע, והם ממונים על אותן החטאים שאנשים דשים אותם בעקבותיהם. ולפיכך כל מי שהוא חוטא באותן החטאים שדש אותן ברגליו אינו יודע בהם, והוא מפחד תמיד, דוד המלך היה נשמר תמיד מחטאים האלה, וכאשר היה יוצא למלחמה היה מפשפש בהם, וע"כ לא נתירא להתגיר

עמהם מלחמה, ובוא וראה ד' מכלים היו, מה ששאל זה לא שאל זה, דוד אמר ארדף אויבי ואשיגם ולא אשוב עד כלותם, מפני מה, מפני שהיה נשמר מאלו החטאים, ולא נתן מקום לאויביו לשלוט, וע"כ ביקש לרדוף אחריהם תמיד, ולא רדפו הם אחריו לתבוע על חטאיו שיפול בידיהם, אסא היה מפחד יותר, אע"פ שהיה מפשפש בחטאיו, אבל לא כדוד המלך, הוא ביקש לרדוף אחריהם ולא ילחם עמהם, אלא שהקב"ה יהרגם, וכך היה שכתוב (ד"ה ב' יד) וירדפם אסא והעם אשר עמו וגו', וכתוב ויגף ה' את הכושים לפני אסא ולפני יהודה וינסו הכושים, דוד מה כתוב בו (שמואל א' ל') ויכם דוד מהנשף ועד הערב למחרתם, אבל אסא הוא היה רודף והקב"ה הורגם, יהושפט מלך יהודה כמו כן היה מבקש ואומר, אני אין ביכולתי לרדוף ולא להרוג, אלא אני אזמר ואתה תהרגם, לפי שהוא לא היה מפשפש כל כך כאסא, והקב"ה עשה לו כן, שכתוב (ד"ה ב' כ) ובעת החלו ברנה ותפלה נתן ה' מארבים על בני עמון מואב